

Истинската история

На 16.04.1925г. е ранен смъртоносно от комунистите генерал-майор Петър Лолов

Петър Георгиев Лолов - български офицер, генерал-майор. Участва в Сръбско-българската война (1885 г.) като доброволец в Първи пехотен полк. Първият железопътен офицер в българската армия! Основател на първата железопътна рота в България (1888 г.). Бил е началник на инженерните войски на Първа армия .

През 1887 г. завършва Военното училище в София, като на 27 април е произведен в чин подпоручик. След това е назначен в Пионерския полк в Русе. През 1888 г. се създава първата железопътна рота в България, а сред нейните основатели е поручик Лолов, за който се приема, че е **първия железопътен офицер в българската армия**. Заедно с ротата работи по жп линията Ямбол-Бургас. От 1893 до 1895 г. специализира в жп и телеграфните войски на Австро-Унгария. Между 1896 и 1897 г. учи във Военноинженерната академия в Торино. Завръща се в България през 1898 г. и е назначен в Техническата дружина. На 1 април 1900 г. е назначен за ротен командир на 2-ра техническа дружина, като завежда специална част в първа пионерна дружина. От 1 март 1903 г. е назначен за командир на жп рота, от 1904 г. и на жп дружина. През 1906 г. е определен за завеждащ материалната част в Инженерната

инспекция при Военното министерство. Остава на този пост до 1 април 1911 г., когато е назначен за началник на строителния отдел на Инженерната инспекция. Участва в Балканските войни. След тях на 27 октомври 1914 г. е назначен за командир на Първа пионерна дружина. Неговата част участва в прекарването на телефонни връзки, поправка на пътя Кратово-Злетово-Щип и Кратово-Плешинци-Кисели, изграждане на мостове при р. Морава, Власотинската река и Лесковецката река, както и укрепване на позициите при Турско ливаде. От февруари 1916 г. заедно с дружината си е прехвърлен на Добруджанския фронт. От 26 юли 1918 г. е назначен за началник на Инженерните войски на първа армия. Премахва в запаса на 7 ноември същата година.

Ранен е при атентата в църквата „Света Неделя“ (16.04.1925 г.) и умира на 25 април 1925 година в резултат от получените рани. Читалището в родното му село е преименувано на негово име.

Награди:

Орден „За заслуга“ на обикновена лента

Орден „Св. Александър“ III степен с мечове по средата

Орден „Св. Александър“ IV степен без мечове

Орден „Св. Александър“ V степен без мечове

Орден „За военна заслуга“ III степен на военна лента